

Wat is uw naam?

- * intochtlied ps. 84: 1 en 2
- * stil gebed
votum en groet

***Onze hulp is in de naam des Heren
die de hemel en de aarde gemaakt heeft,
die trouw is en trouw blijft
en niet laat varen het werk van zijn handen.
Genade zij u en vrede van God onze Vader
en van onze Here Jezus Christus,
in de gemeenschap van en met de Heilige Geest.***

- * lied 461: 1, 2, 5, 6 en 7
- * gebed om de Heilige Geest
- * bijbellezingen: O.T. Gen. 32: 22 - 32
N.T. Filp. 2: 5 -11
- * lied 326: 1, 2 en 5
- * preek n.a.v. Gen. 32: 27

- * lied ps. 134: 1 - 3
- * geloofsbelijdenis Nicea/Constantinopel
- * lied 399: 1 en 3

- * gebed/voorbede
- * slotlied 169: 1, 5 en 6
- * zegenbede

collecte

***De Here zegent u en behoedt u,
de Here doet Zijn aangezicht over u lichten en is u genadig,
de Here verheft Zijn aangezicht over u en geeft u Zijn vrede.***

Het is tegenwoordig wel heel anders dan vroeger, voor als het gaat om het geven van een naam aan een pasgeboren kind. Nu heb je daar speciale boekjes voor. Op alfabet af kom je er de mooiste en duurste namen in tegen, je kunt te kust en te keur. Vroeger was dat heel anders. Dan moest er worden vernoemd! En wat kon daar een spektakel in de familie door ontstaan! **Wie** moest er worden vernoemd: opa of oma, vader of moeder of wie anders en van welke kant... En dan die namen zelf... soms te erg om te noemen... Kent u dat?

Maar met of zonder drama, ieder van ons - zo als we hier bij elkaar zijn - heeft zijn eigen naam en of je die nu mooi vindt of niet, je zit er je hele leven aan vast! De hele familie kent die naam en als ze je daarbij roepen kom je!

Een andere zaak is dat elke naam zo zijn eigen betekenis heeft! Daar wordt tegenwoordig ook al meer op gelet! Weet u wat uw naam betekent?

Is er een Jan, Joop of Johannes in de kerk? Weten zij wat hun naam betekent? *Godsgeschenk*, of *genadekind*. Mooi hè!

En waar zit Chris, Carst of Christiaan? Weten zij wat hun naam betekent? *Van Christus*. Niet gek hè!

En laten we ook even naar de zusters gaan.

Waar zijn Anna, Ankie en Annette? Dat betekent: *de aangename!*

Pracht namen of niet dan, maar... bent u, ben jij wat uw jouw naam uitdrukt?!

Ach namen! De Engelsen zeggen: 'What's in a name' oftewel 'wat zegt nou een naam' of, zoals wij wel eens zeggen: als het beestje maar een naam heeft!

Eigenlijk zouden we, willen we deze tijd vol zakelijkheid en verkillig recht doen, net zo goed een nummer kunnen hebben en geven.

De oude Romeinen trokken eeuwen geleden al uit hun tijd die consequentie en noemden hun eerste kind *Primus*, nummer 1. En het tweede kind heette dan *Secundus*, nummer 2. Het eventueel derde kind *Tertius*, nummer 3 enz. En laten we eerlijk zijn het nummer idee is ook ons niet vreemd.

Hoevelen voelen zich behandeld en benaderd als een nummer, dat kan zelfs tot in de kerk. En wat te denken van de stad, 'die van nummer zoveel...' – je kunt dagen dood liggen en niemand weet iets. En dan bij de dokter, of op je werk.... (En even tussen haakjes voor wat de eindtijd betreft: de bijbel vertelt dat als het Romeinse Rijk hersteld gaat

worden (en we zijn hard op weg! het is later op Gods klok dan menigeen denkt!) we allemaal een nummer zullen krijgen waar zonder niemand kan kopen of verkopen!)

Tot zover het tussen haakjes – dat een preek op zich waard – haakjes dus gesloten!

In de bijbel werd en wordt er over de naam heel anders gedacht dan bij ons! Een Jood gaf niet zomaar een naam aan zijn kind als het geboren was – nee, daar kwam nogal wat aan bij kijken. Het geven van een naam was op zich al een hele gebeurtenis, een *ceremonie*, die plaatsvond op de achtste dag na de geboorte en waar dan heel de familie aan te pas kwam!

De vader probeerde dan namelijk in de naam die het kind gegeven werd iets profetisch mee te geven of iets van het karakter uit te drukken

De man uit ons tekstgedeelte leefde zo'n vier duizend jaar geleden. Toen hij geboren werd, werd hij vlak na zijn geboorte *Jacob* genoemd. Het was toen al duidelijk dat hij een Jacob was!

Hij was er één van een tweeling. Het eerste werd zijn broertje geboren. Een klein rossig kereltje – helemaal harig. Vader Isaak (kind van de vreugde) zal waarschijnlijk direct gezegd hebben 'die noemen we straks Ezau', 'de harige' (ruwe bolster...). En toen kwam hij, *Jacob*... niet een poosje later. Dat had je gedacht! Hij kwam er direct achteraan, terwijl hij de hiel van zijn harige broertje stevig vasthield. Wat had hij graag dat broertje vlugger af willen zijn - 'niet jij eerst, maar ik' – en zo zelf de eerste willen wezen!

De bijbel zegt in Hosea 12: 4 over dit voorval: '*in de moederschoot bedroog hij zijn broer*' en daarmee stond direct zijn naam vast: **Jacob**, oftewel **bedrieger**, **hielenlichter**....

Stemden zijn karakter en leven nu overeen met de hem gegeven naam?

Als de twee broers opgroeien dan blijkt de jongste inderdaad listig. Iemand die op allerlei manieren probeert zijn zin te krijgen.

In de bijbel kun je de bewijzen *zwart op wit* vinden die aantonen dat de naam Jacob inderdaad borg stond voor zijn karakter:

- met een bord soep, linzenmoes, weet Jacob zijn broer Ezaü het eerstgeboorterecht afhandig te maken. Door middel van bedrog toch nog de oudste willen zijn.
- Als hem dan, jaren later, die zegen dreigt te ontgaan, bedriegt hij zijn vader en zijn broer.
- Uit angst dat zijn bedrog uit zal komen, slaat hij op de vlucht. Onder-weg krijgt hij – *hoe bestaat het!* – een geweldige droom waarin God (*met wie laat God zich in!*) hem grootse beloften doet. Eenmaal wakker blijkt hij toch weer (*zelfs tegenover God!*) Jacob te zijn – berekend!: als God met mij zal zijn... dan zal *ik* stipt de tienden geven'. Jacob had nog nooit echt gekozen!, christelijk opgevoed als hij is! Arm en berooid als hij is, op de vlucht, en dan nog steeds het **ik** voorop – in hoofdletters! Verliezer en doen als overwinnaar! **BEDRIEGER!**
- Dan komt hij bij zijn oom Laban ('de Witte') met een zwart hart, die ook in het bedriegen een kunstenaar blijkt!
Op een lang niet altijd eerlijke manier verwerft hij zich rijkdom. Maar als dan de verhoudingen al te gespannen worden en de grond te heet onder zijn voeten wordt licht Jacob zijn hielen, vlucht zonder iets te zeggen en neemt zijn bezit mee. De hielenlichter! Uiteindelijk wordt de hele kwestie met oom Laban, die hem achter na was gereisd, geregeld.

Er lijkt dan rust te komen! Op naar huis!

'Ezaü komt!' Hij heeft vierhonderd soldaten bij zich! Soldaten en dan vier honderd belooft niets goeds! De schrik slaat Jacob om het hart. Het hele verleden gaat als een flits aan hem voorbij – het *leeft* na zoveel jaren!

'Laat ik hem gunstig proberen te stemmen met een groot geschenk!' Jacob stuurt het met zijn slaven. Wat is hij onrustig, de man die steeds zo op eigen kracht en list vertrouwde. 'Al is de leugen nog zo snel, de waarheid achterhaalt haar wel!' ' 'Wie wint zaait zal storm oogsten!'

Nou, en het stormde bij hem – tot in het diepst van de nacht. Jacob kon geen oog dicht krijgen, zijn hart zal van angst gebonsd hebben tot in zijn keel. Onrustig woelt hij op zijn 'legerstede': 'wat moet *ik* doen?!'

Dan staat hij op, hij heeft zijn besluit genomen! Hij wil alleen zijn!

Zijn beide vrouwen, zijn beide slavinnen, zijn elf zonen en al zijn hebben en houden brengt hij naar de overkant van de rivier de Jabok.

Dan zegt Gods woord: '*Zo bleef Jacob a l l e e n achter*'.

Rust!

Dat is wat hij zoekt. Rust, om alles eens op een rijtje te kunnen zetten. Menselijk gezien heeft Jacob hier zijn dieptepunt bereikt: *een zielig hoopje mens! Alleen!*

Alleen?

Nee Jacob, niet alleen! In al je angst voor morgen komt er hier ineens iemand je leven binnen om niets minder dan een *robbertje met je te vechten* – of je nu zin hebt of niet, tijd of geen tijd!

Merkwaardig hè, is het u opgevallen bij het lezen? Jacob worstelde niet met, zoals de bijbel de hier op het toneel verschenen iemand noemt 'een man', maar, 'een man' worstelde met Jacob!

'Hé, blijf van me af, wat moet je, wie ben je?!'

Wie is dit?

Wie is die iemand 'een man'.

Een man – wat onbepaald!

Nou het vervolg *en* Hosea 12: 5 laten ons weten wie die iemand, die 'een man' is, dat het de 'Engel des HEREN' is geweest. En wie dat is? In de commentaren wordt terecht gesteld dat het hier, evenals op ander plaatsen waar deze Engel verschijnt, gaat om *een menselijke openbaring van God als een voorafschaduwing van ... Christus!*

Kortom dus:

Niemand minder dan God komt Jacob hier tegemoet, en wel – zoals uit het vervolg van het hele gebeuren blijkt - met een tweeledig doel:

- a. om Jacob met allereerst zichzelf, zijn diepere ik, te confronteren en
- b. hem zo vervolgens te alten voelen en weten dat ook hij van God afhankelijk is.

'Man ga toch weg! Blijf van me af en val me niet lastig! Ik moet regelen, denken, orders geven...'

Wat is Jacob sterk! 'Gij hebt hem bijna goddelijk gemaakt'... de mens, dus ook Jacob (ook u en ik!) – er zit kracht in het *ik*, het vlees!

Het ik beschikt over reusachtige krachten! Of kent *u* dat niet....: ik kan, ik wil, ik moet, God eigenlijk niet nodig, *opzij*.....!

De angst geeft hem ook nog eens geweldige kracht, zo zelfs, dat God er niet tegen op schijnt te kunnen.

Maar dan. Een enorme slag op het heupgewricht van Jacob.

'Toen deze – de Engel des Heren, zag dat hij hem niet overmocht, sloeg hij...'

O, wat een pijn als God je menselijke *ik* raakt! Want de heup is in het Jodendom het symbool geworden van het centrum van menselijke kracht. *Daar* is Jacob geraakt! Zo is hij geestelijk op zijn dieptepunt gekomen!

Heel zijn egoïstische leven gaat aan hem voorbij. Uren heeft hij geworsteld – *wat kun je vechten met God voor als het gaat om het behoud van je ik* – en Jacob ziet nu *wie* hij is en dat hij het niet alleen kan redden.

En als de dag aanbreekt, is er iets in hem veranderd, lichamenlijk maar zeker geestelijk.

Toen zeide hij – de man, de Engel des HEREN – 'het begint al tot je door te dringen *'de dageraad breekt door'*, laat me nu maar gaan'. (Eigenlijk een test!) De Jacob namelijk van voor de worsteling zou wellicht gezegd hebben: 'niets liever dan dat, dan kan ik nu eindelijk regelen, verder *mijn* gang gaan...'. Maar de geraakte Jacob is tot het beseft gekomen (ik denk voor het eerst in zijn leven) dat zijn gaan en staan zegen nodig heeft van de Ander. Niet gestolen, maar gekregen. Niet uit verdienste, maar uit genade. 'Dageraad' is nog niet het volle zonlicht! Dat beseft Jacob, en dan huilt hij! 'Hij weende', zegt Hosea 12: 5, 'en smeeke Hem, de Engel des HEREN, om genade'. 'Ik laat u niet gaan', brult Jacob uit, 'ik laat u niet gaan tenzij gij mij zegent!'

De worsteling van Jacob heeft geestelijke gevolgen. Wat had Jacob voorheen niet gedaan om die zegen te bemachtigen – sluwheid en bedrog had hij daarbij niet geschuwd. Nu ziet hij dat zegen komt uit genade en op het gebed.

Als je *dat* wilt Jacob, innerlijke zegen – een volle doorbraak – dan zul je die ontvangen! Je vleselijke krachten zijn geraakt, je ik, *maar... nu* moet het mes in de 'oude Jacob' – er moet een *nieuw mens* geboren worden, een naamsverandering plaats vinden. En dan klinkt de messcherpe vraag, die Jacobs diepste innerlijk heeft geraakt: *hoe is uw naam* oftewel: *hoe heet je*. **Wist God dat dan niet??? Worstelde een Man met een man? Was zijn naam niet aan God genoemd bij de besnijdenis... mijn naam bij de doop???** God wist best dat hij Jacob heette (zo goed als Hij ook onze naam kent!) maar, Jacob moest het zelf zeggen. Hij moet bekennen hoe hij heet, zijn innerlijk helemaal blootgeven, zijn karakter, zijn leven tot dan toe, anders kan de Heer niet zegenen! 'En hij zeide: 'Jacob, ik ben Jacob..., bedrieger, hielienlichter, leugenaar...!'

Jacob ligt onder (vb. schoolplein - afkloppen), hij had verloren!

Nee! Wacht even, *niet* verloren..., maar *overwonnen*, Jacob overwon! WAT?? Hij lag toch onder, klopte toch duidelijk af? Juist! Helemaal waar, maar dat is nu *overwinnen!* 'Wie zijn leven *verliest*, onder ligt (maar dan ook helemaal!), die zal het *behouden*'.

Wat een dramatische strijd, met een geweldig einde: 'Jacob?' 'Nee, niet meer Jacob heet je, maar *Israël*', 'held van God', 'Prins van God'. Voelt u dat naar de toekomst wijzen?! Israël, een naam voor Christus, te vinden in een profetie van Jesaja (Jes. 49: 3) – Jacob voorvader van Christus, nog meer.... *naamdrager!*

Als Jacob vraagt naar de naam van de man waarmee hij heeft geworsteld, zegt deze zoveel als: *belangrijker dan letters is de inhoud – de inhoud van de naam van de Man is: zegen! Sjaloom!*

En dan is zegen, sjaloom, meer dan rijk worden met aardse goederen of een gezond verstand hebben enz., met andere woorden: dat het je voor de wind gaat.

Toen Jacob nog Jacob heette en nog niet die nieuwe naam droeg, juist toen ging het hem naar menselijke maatstaven voor de wind:

- *hij wist toch maar het eerstgeboorterecht te bemachtigen*
- *hij ontsnapte toch maar mooi aan Ezau's wraak en later aan oom Laban*
- *hij wist zich toch maar vrouwen, zonen, slaven en bezittingen te verwerven...*

Maar na de worsteling, als hij *gezegend* is, er een naamsverandering heeft plaatsgevonden, dan gaat het hem juist *uitgesproken* slecht:

- *hij moet mank door het leven gaan*
- *zijn eigen dochter wordt verkracht*

- *zijn zonen handelen zo dwaas dat Israël in een kwade reuk kwam te staan bij de inwoners van Kanaän*
- *Rachel, zijn liefste vrouw, sterft bij de geboorte van Benjamin*
- *Jozef, zijn lievelingszoon wordt zogenaamd door de wilde dieren verscheurd*
- *Benjamin, zijn jongste zoon moet hij op een gegeven moment loslaten...*

Zegen voor Jacob was: 'ik heb een *nieuwe naam*'. Mijn karakter is veranderd. De zoon was over hem opgegaan, hij werd ... tot prins van God!

'En Jacob noemde de plaats Pniël (= aangezicht van God), want zeide hij: 'ik heb God gezien van aangezicht tot aangezicht en mijn leven is *behouden* gebleven'.

De oude Jacob was dood! De nieuwe Israël leefde!

Maar wacht nou 'es even..., dat kan toch niet dat iemands karakter verandert?

De geschiedenis van Jacob bewijst dat bij God alle dingen mogelijk zijn – zelfs dat! (Dat is nu: heiliging!) werd niet een van zichzelf vervulde Simon een Petrus? Een verwaten Saulus een Paulus? O zeker, die oude naam kan nog wel eens de kop op steken, maar de nieuwe wint, want... *die is door God gegeven!*

Wat zegt nou een naam... What's in a name... **Wat zegt uw, jouw naam?**

Misschien draagt u, draag jij een hele mooie naam met een geweldig fraaie betekenis (- **christen** -), maar bent u, ben jij tot op vandaag het leven doorgegaan als een Jacob. Als iemand die van alle walletjes eet zolang het *ik* er maar wel bij vaart, al is het ook ten koste van een nader – je haalt er misschien zelfs God zo af en toe nog bij.

Jacob – bedrieger!

Bent u, ben jij dat Jacob's leven nog niet beu? Het kan zijn dat je ergens in je hart aanvoelt: ik doe nu wel zo vroom (ik zit hier wel) maar het loopt vast. Als we allemaal onze maskers zouden afzetten, **nu**, zou dan niet de eigenlijke naam naar boven komen? Blijkt dan Chris niet Jacob, en Joost en Ankie? Kunt u, kun jij zo met die naam de week in, *Hem tegemoet leven?*

Zet al de beslommingen, het werk, de zaak (school) en noem maar op, nu eens over de Jabok en kom eens tot uzelf. Wees eens eerlijk tegenover jezelf en God: laat de film van je leven eens afdraaien: *hebt u, heb jij de ware zegen al eens ontvangen?*

Weet u het niet? Hebt u, heb jij dan uw, jouw naam al eens aan God verteld? Staat er *niets* tussen ons en God?

Laat er4 een Pniël komen in uw, jouw leven!

Er is een worstelplaats waar ieder wordt uitgenodigd: Golgotha, en daar staat 'een Man' die al bijna 2000 jaar geleden Zijn Naam heeft bekend gemaakt en daarmee Zijn karakter: **Jezus**, dat is: *Ik ben die Ik ben redt!* Er is al geworsteld. De strijd is al beslist! 'Het is volbracht', heeft geklonken! **De overwinning is behaald** voor ieder die *daar* knielt en zijn naam noemt en zegt: *verlos mij door uw bloed, Koning Jezus! en vervul mij met Uzelf!*

Dan kom je je nieuwe naam te weten: 'verloste' door Zijn bloed, *meer: koningskind* ('k ben een koninklijk kind door de Vader bemint!).

Zeg daar hoe u, hoe jij heet, tegenover God!

Hoe is uw naam? Hoe heet u, jij?

En hij zeide Jacob. Toen zeide Hij: uw naam zal niet meer Jacob luiden, maar Israël...

Een nieuwe naam, een nieuwe start, een nieuwe toekomst. Het oude is voorbij gegaan, zie, het nieuwe is gekomen. Van bedrieger tot prins (prinses) van verlorene tot verlostel!

Wie **overwint**: Ik zal hem geven een witte steen en op die steen *een nieuwe naam geschreven*, welke niemand kent dan die hem ontvangt – Openb. 2: 17.

Uit Sion, aan de Heer gewijd
Zegene u zijn heiligheid
Hij die hemel en aarde schiep
Hij is het die u, jou bij name riep...

Amen.